

„Судбина једног Чарлија“, Александар Поповић

Кад све прође, имамо сећања на испуњен живот

Роман „Судбина једног Чарлија“ написао је српски књижевник Александар Поповић.

Књига прати узбудљив и интересантан, али помало и тужан живот једног мачка, током кога је он много научио и многе ствари видео. Родио се у месарници, где је његова мама, жута мачка, чувала масне кобасице. Она је желела да њен син има бољи живот од ње, да има прилику свашта да доживи и да скита као свака права мачка и зато га је једног дана оставила у луци, надајући се да ће постати бродски мачак. Маче је тужно и усамљено плакало у мраку све док га нису пронашли један поштен и правдољубив капетан брода и његова кћи, добра девојчица Виолета. Дали су му име Чарли. У месарници се месар много наљутио на своју жуту мачку зато што није добро чувала кобасице, па ју је истерао. Озловољен, ширио је разне неистине о жутој мачки и тако јој упропастио живот. У међувремену, мачак Чарли је пловио бродом и са девојчицом Виолетом, коју је много заволео, правио је смешно позориште, претварао се да је птица и откривао многе нове ствари. Једнога дана, девојчица и мачак су се обилазећи Напуљ раздвојили и од тог тренутка се малом мачку живот закомпликовао. Након туче са црним мачком, који је га је напао јер је био љубоморан на пажњу коју је Чарли добио од лепих напуљских мачака, Чарли је, повређен и напуштен, доспео код две препредене и безосећајне сестре. Код њих је продавао шешире таштим напуљским дамама, а оне су га, након што су га искористиле да се обогате, одбациле. Узео га је клоун и мачак је са његовом ћерком правио смешне представе на љуљашци и стекао велику славу. Једног дана обоје су пали у току представе и повредили се. Немоћан и слаб, непотребан циркусу, Чарли је опет био одбачен. Срећом, доспео је поново код остарелог бродског капетана, који је сада живео са својом сестричином. Код њих је Чарли нашао мир и отишао у заслужену мачију пензију. На крају, мачак је пронашао своју маму и помогао јој да се помири са месаром. Она је била срећна и поносна што је њено маче тако пуно искусило и научило у животу.

Књига је веома интересантна, лако се чита и обилује маштовитим описима и фантастичним догађајима. Необично је то што мачак током живота доспева код четири различите девојчице, које се све зову Виолета и током времена сазнаје да нису све Виолете исте. Тиме нам писац поручује да на овом свету постоје различити људи: неки су племенити, несебични и отворени, а неки препредени, лукави и самољубиви и желе да нас искористе. Кроз ову књигу и ми читаоци, заједно са мачком Чарлијем, учимо важне ствари о животу – ако имамо прилику, треба да путујемо и упознамо разна места и учимо о другим људима и свету да бисмо знали шта је добро, а шта је лоше и изаберемо праве пријатеље и да кад све прође, имамо сећања на испуњен живот.

Препоручио бих и великим и малим читаоцима да прочитају ову књигу и пожелеле да упознају велики свет.

„Судбина једног Чарлија“, Александар Поповић

Чарлијево путовање

